

Aviisi

KONEVA KETOK. 1966
Räili + Bona Pietikä

1-95

Beste AVIISI-lezer,

1994 was in veel opzichten een turbulent jaar. Finland kreeg een nieuwe president. Finland nam ook de laatste stappen op de lange weg naar het lidmaatschap van de EU. In Nederland kreeg Finlands vertegenwoordiging vele nieuwe gezichten.

Wat onze Vereniging betreft, Aviisi is volwassen geworden en de samenwerking met andere "Finland-organisaties" is geïntensiveerd. De brochure Finland in Nederland is hier een mooi voorbeeld van.

1995 is reeds een maand oud. De troosteloze dagen zonder zon, maar met regen, hagel en ijzel, aagevuld met een ijskoude, doordringende wind zijnechter een voorbode van het mooiste van wat Nederland te bieden heeft - de lente. Met wat sisu of misschien een korte ski-vakantie redden wij het wel.

Namens het bestuur wens ik een ieder een gezond en voorspoedig 1995 toe.

Rune Frants

Paras AVIISI-lukija,

1994 oli monin tavoin "turbulentti" vuosi. Suomi sai uuden presidentin. Suomi otti myös viimeiset askeleensa pitkällä tiellä Euroopan Yhteisön jäsenyyteen. Suomen edustusto sai paljon uusia ulottuvuuksia.

Yhdistystämme ajatellen vuosi oli hyvä. Aviisi on päässyt lapsen kengistään ja yhteistyö muiden Suomi-järjestöjen kanssa on voimistunut. Suomi Alankomaissa on tästä hyvä esimerkki.

Vuosi 1995 on jo kuukauden ikäinen. Lohduttomat päivät ilman aurinkoa, sateineen, raekuuroineen ja liukkaine teineen, jääkylmän, kaiken läpitunkevan tuulen lisäksi ovat kuitenkin enne kauneimmasta mitä Alankomaat voi tarjota - kevät! Sisun ja ehkäpä hiihtoloman avulla selviämme siitä kuitenkin.

Johtokunnan puolesta toivotan kaikille terveellistä ja menestyksestä vuotta 1995.

Rune Frants

SUURLÄHETYSTÖ TIEDOTTAA

VAALITIEDOTE

EDUSKUNTAVAALIT 1995

Suomessa toimitetaan kansanedustajain vaalit 19.3.1995.

Alankomaissa ennakoäänestys järjestetään 5.3. - 11.3.1995 väli-senä aikana mainitut päivät mukaanlukien.

Äänioikeutettuja kansanedustajain vaaleissa ovat kaikki Suomen kansalaiset, jotka ennen vaalivuotta ovat täyttäneet 18 vuotta eli syntyneet vuonna 1976 tai sitä ennen. Äänestäjän tulee äänestys-paikalla esittää henkilöllisyydestään selvitys. Kunkin äänestäjän on äänestettävä itse.

Alankomaissa ennakoäänestyspaikkoina ovat:

Suomen suurlähetystö, Haag

Groot Hertoginnelaan 16, puh. 070-3469754

sunn. 5.3.95 klo 10.00 - 16.00

maan - perj. 6.3. - 10.3.95 klo 10.00 - 12.00 ja 14.00 - 16.00

lauan. 11.3.95 klo 10.00 - 16.00

Suomen pääkonsulinvirasto, Amsterdam

N.V. Koninklijke KNP BT, Paalbergweg 2, puh. 020-5672417

torst. 9.3.95 klo 15.00 - 20.00

perj. 10.3.95 klo 10.00 - 14.00

Suomen suurlähetystön toimipaikka, Rotterdam

Merimieskirkko, 's-Gravendijkwal 64, puh. 010-4366164

perj. 10.3.95 klo 15.00 - 21.00

Lähempiä tietoja ennakoäänestyksestä antaa suurlähetystössä avustaja Marjatta Bynum, puh. 070-3469754.

SUOMEN SUURLÄHETYSTÖ

Den Haag 18.1.1995

NIEUWJAARSBIJeenKOMST - EEN NIEUWE TRADITIE

Een nieuwe traditie werd zondag 15 januari ingeleid. Met meer dan honderd mensen kwamen wij bij elkaar voor een nieuwjaarsreceptie in de Finse Zeemanskerk. Dit initiatief van onze Vereniging, met de spontane ondersteuning van de Ambassade van Finland en de Finse Zeemanskerk werd op het werkvloer op elegante wijze gestalte gegeven door de kleine maar efficiënte staf en enthousiaste vrijwilligers van de Zeemanskerk. Drankjes en lekkere hapjes werden afgewisseld door korte toespraken en muzikale bijdragen door studenten van het Conservatorium in Rotterdam. Afgestaan op het geluidsniveau en de vele positieve reacties kan gerust geconstateerd worden dat de receptie een enorme succes was. Tegen het eind van de happening toverde Herman Smous spontaan Fins (dans)muziek uit het piano. Diegenen die er niet waren kunnen wij geruststellen: volgend jaar is er weer een nieuwjaarsreceptie.

Rune Frants

IS UW ADRES NIET CORRECT GESCHREVEN ?

Onze drukkerij heeft een andere pakket voor hun computer aangeschaft. Met het invoeren van het programma kunnen er fouten zijn ontstaan met namen en adressen van onze leden. De zaak wordt uiteraard gecontroleerd. Uw kunt ook contact opnemen met onze secretariaat om de fouten te corrigeren: Paulaland 11, 2591 JC Den Haag. Onze excuses voor het ongemak.

Het bestuur

ONKO OSOITTEENNE OIKEIN KIRJOITETTU ?

Lehtemme painamo on hankkinut uuden ohjelman tietokoneeseensa, jonka johdosta nimi- ja osoitetiedoissa voi olla virheitä. Painamo tarkistaa jäsenluettelomme, mutta voitte myös itse ottaa yhteyttä johtokunnan sihteeriin: Paulaland 11, 2591 JC Den Haag. Pahoitlemme tapahtunutta.

Johtokunta

INGEZONDEN MEDEDELINGEN VOOR AVIISI

Het bestuur is u dankbaar voor alle ingezonden verhalen en mede-delingen voor AVIISI!
Voor het vergemakkelijken van het verwerken van uw materiaal volgen hier enkele aanwijzingen:

Het liefst ontvangen we een diskette (WP 5.1 of MS Word) , gemerkt met uw naam en adres. Bij de diskette willen we graag ook een geprinte tekst. U wordt verzocht een platte tekst aan te leveren (zonder tabs, inspringingen, onderstrepingen, vet etc.) De diskette en de geprinte tekst kunt u zenden naar: Andrea Svedlin, Bergweg 142 C, 3036 BJ Rotterdam.

Mocht u niet in de gelegenheid zijn om uw tekst op diskette aan te leveren dan kunt u een getypte tekst of een (korte) telefonische mede-deling doorgeven aan het secretariaat: Hannele van Blijswijk, Paulaland 11, 2591JC Den Haag, tel: 010 - 38 55 669.

De deadlines dit jaar zijn:

Aviisi 2/95:	24 februari (verschijnt rond 15 maart)
Aviisi 3/95	21 april (verschijnt rond 15 mei)
Aviisi 4/95	25 augustus (verschijnt rond 15 september)
Aviisi 5/95	20 oktober (verschijnt rond 15 november)

Het bestuur behoudt zich het recht voor om publicatie van ingezonden stukken uit te stellen ofwel niet op te nemen.

Seitsemännet Suomalaisen naisen päivät 1995!

Lauantai 11.3

12.00	saapuminen
13.00	tulokahvit
13.30	tervetuliaissanat lausuu Kirsi van Rijn - Nikkinen. Kirsi esittelee myös uuden merimiespapinrouvan Siru Rantasen.
14.00	Keskustelua pienryhmissä päivien keskustelunaiheesta 'Suomalaisen naisen herkätkätket' Päivi Egbersenin alustuksen jälkeen.
15.00	Kahvitauko
15.30	Päivän aiheen pohdinta jatkuu
16.30	Yhteislaulua
17.00	Vapaa-aika, mahdollisuus sauna ja uida
18.30	Illallinen
20.00	Pohjan tähdet - näytelmäkerho esittää näytelmän "Lumikki". HUOMIO! ENSI-ILTA.

Sunnuntai 12.3.

7.30 - 9.30	Aamiaisbuffetti
10.00	Päivän avauksen suorittaa Siru Rantanen
10.15	Tietovisailua
11.00	Kahvitauko
11.15	Ulkoilua tai rentoutusta mielen mukaan
13.00	Lounasbuffetti
14.00	'Suomalainen nainen sivullisen silmin'
15.00	Lähtökahvit, kotiin

Aika La 11. ja Su 12. maaliskuuta 1995

Paikka Parkhotel De Branding, Doorwerth

Etsiskelyn jälkeen toimikunta löysi uuden viihtyisän paikan keskeltä Hollantia. Hotelliin on erittäin hyvät kulkuyhteydet. Katso ajo-ohjeet!

Hinta

YHTEENSÄ f160,-. Sisältää ohjelman, yöpymisen kahden hengen huoneessa, kahvia useita kertoja, illallisen viinilasin kera ja sunnuntain lounaan sekä mahdollisuuden sauna ja uida.

LISÄMAKSU yhden hengen huoneesta on f 50,-. Jos pääset tulemaan ainoastaan yhtenä päivänä niin lauantain hinta on f 60,- ja sunnuntain hinta on f 50,-. Huom! Emme aloita lauantain ohjelmaa lounaalla, mutta kahvin kanssa voit ostaa halutessasi voileipää.

Ilmoittautuminen

Maksa etumaksu (f 60,-) naistenpäivien tilille:

R.A. Kaper Lesonen

VSB Bank Utrecht

tilinumero 89 76 96 883, pankin tilinumero (girorekening) 2459.

Ilmoita myös nimesi, osoitteesi ja puhelinnumerosi. Voit tietysti maksaa koko summankin tilille, muussa tapauksessa loput f 100,- maksetaan käteisellä hotelliin saapumisen yhteydessä. Jos aiot ilmoittautua ainoastaan yhdeksi päiväksi niin maksa koko päivän hinta (lauantai f 60,- ja sunnuntai f 50,-) tilille ja ilmoita selvästi maksamasi päivä. Mainitse myös maksaessasi jos haluat yhden hengen huoneen! Rahan säästämiseksi emme lähetä erikseen kirjettä osallistujille, joten jos haluat varmistaa ilmoittautumisesi, soita Riitalle.

Tärkeää

Ilmoittaudu viimeistään helmikuun puoleenväliin mennessä, mutta mieluummin huomenna (rajoitettu osanottajamäärä). Mikäli emme saa ajoissa varmuutta rittävistä osanottajamäärästä, saatamme joutua perumaan hotellivarauksemme. Liian myöhään tehdystä peruutuksesta on hotellilla oikeus periä meiltä raha! Siksi emme myöskään palauta etumaksua jos peruutat ilmoittautumisesi helmikuun lopun jälkeen.

Jos tarvitset erikoisruokavalion mukaista ruokaa, soita Pirjo Okonille!

Toimikunnan jäsenet: Riitta Kaper puh. 036-5365002
Pirjo Okon puh. 04937-95501
Kirsi van Rijn puh. 033-632509
Päivi Egbertsen puh. 08380-18777
Siru Rantanen puh. 010-4360658
Sari Laukkanen puh. 010-4585125

Suomalaisten naisten päivät 1995 järjestetään ensi kertaa yhdessä uuden säätiön 'Stichting Fins sociaal en cultureel werk' kanssa.

Ajo-ohjeet

Etelästä tulevat:

Seuraa Den Bosch, A50 Apeldoorn/Utrecht/Doetinchem/Zwolle. Käänny liittymästä Renkum/Oosterbeek ja liittymän päättyessä oikealle. Käänny seuraavista liikennevaloista oikealle ja kolmas katu oikealle (Kabeljauwallee).

Länneistä tulevat:

Seuraa Utrecht/Arnhem, A50 Nijmegen/Den Bosch. Käänny liittymästä Renkum/Oosterbeek ja liittymän päättyessä vasemmalle. Käänny toisista liikennevaloista oikealle ja kolmas katu oikealle (Kabeljauwallee).

Pohjoisesta tulevat:

Seuraa A50 Apeldoorn/Arnhem - Nijmegen/Den Bosch. Käänny liittymästä Renkum/Oosterbeek ja liittymän päättyessä vasemmalle. Käänny toisista liikennevaloista oikealle ja kolmas katu oikealle (Kabeljauwallee).

Julkisella kulkuneuvoilla tulevat:

Tule junalla Arnhemien asemalle. Sininen bussi nr.6 kohti Kievitsdeliä ajaa ihan hotellin viereen (päätepysäkki). Bussit kulkevat puolen tunnin välein 06 ja 36.

Osoite Parkhotel De Branding
Kabeljauwallee 35
6865 BL Doorwerth
puh. 08373 - 19010

Lisäksi: T-PAITA KILPAILU JATKUU!!

Viime vuonna julistama paitakilpailu on saanut tähän mennessä ainoastaan neljä ehdotusta. Suunnittele Suomalaisten naisten päivien oma paita. A4-kokoiselle paperille tehdyt yksiväriset (= pohjaväri + kuvio) suunnitelmat mukaan naistenpäiville.

FILOSOFIAN TOHTORI LAURA KOLBE KIRJOITTA HISTORIAN TUTKIMUKSEN NYKYTILASTA ALANKO-MAISSA.

PIENI KANSA, SUURI MENNEISYYS. Osa 2.

Mikä on vierasmaalaiselle ammattihistorioitsijalle avautuva ensi-vaikutelma Alankomaiden historiantutkimuksen nykytilasta ja siihen niin olennaisesti liittyvästä kulttuuriperinnön vaalimisesta? Tradition pitäminen elävänä on täällä huomattavan vireää, kommunikoivaa ja näkyvän modernia, ei menneisyyden kultavuosien puoliteollista kon-servointia kuten vaikkapa Isossa Britanniassa, jossa ns. heritage industry säilöo maata suureksi museoksi.

Historian "pituus", maan ikä, itsenäisyys tmv. ei sinänsä takaa vireää historianharrastusta, vaan syyt ovat muualla: Alankomaissa sekä henkinen että materiaallinen kulttuuriperintö määrittää kansallista oma-kuvaa ja maailmankuvaa selvästi enemmän kuin Suomessa, ja sitä tietoisesti vaalitaan. Alankomaiden materiaalisessa kansallisomaisuudessa (kaupungit, muistomerkit, taidekokoelmat jne.) näkyy pitkäaikaisen varallisuuden ja rauhallisen historiallisen kehittymisen monisatavuotinen vaikutus. Sotien jälkeinen rakennemuutos ei täällä ole pyyhkäissyt perusarvoja ja -elämäntapaa kumoon samalla intensiteetillä kuin meillä 1950- ja 1960-luvulla - suurin rakennemuutos kun tapahtui täällä jo kolmesataa vuotta sitten!

Kollegat eli historiantutkijat täällä osallistuvat yhteiskunnallis-kulttuurilliseen keskusteluun huomattavasti meikäläisiä enemmän - ja mikä tärkeintä - ajallisesti ja sisällöllisesti huomattavasti laajemmin kuin Suomessa. Jos TV-ohjelmien määrään, historiallisten näytte-lyiden tasoon ja sanomalehtikirjoitteluun on uskomista, historian identiteettiä muokkaavaan merkitykseen uskotaan tässä maassa laajasti.

Sanomalehtien kulttuurisivut ovat keskustelevia, lehtien - on varaa valita noin viiden korkeatasoisen valtakunnallisen päivälehdien välillä! - monipuoliseen ja hyvin toimitettuun viikonloppunumeroon kuuluu kirjallisuus, boekebijvoegsel. Se on sisällöllisesti erittäin kattava ja osoittaa perin klassisessa asussaan, että arvostelut voivat olla informatiivisia, asiantuntevia ja - hyviä! Kunnianhimo näkyy sisäl-lössä, ei kulttuuritoimitusten journalistisessa kikkailussa kuten Suomessa. Meillähän tekstin sisältöä ja pituutta muokataan toimituk-sissa ylenmääräisesti "journalistisesti kiinnostavampaan suuntaan".

Mielenkiintoisen tekstin "syö" usein liian iso kuva. Hollantilaislehdissä tilanne on usein päinvastainen. Keskustelua käydään tutkijoiden, ei kulttuuritoimitusten ehdolla.

Historiallisesti mielenkiintoista on suhtautuminen kuningasperheeseen. Kaikki arvostavat ja suitsuttavat ylistystä maansa taitavalle "yritysjohdajalle" kuningatar Beatrixille. Oranje-Nassaun värisymboli, oranssi, dominoi koko maata 30. huhtikuuta, kuningattaren syntymä-päivänä, jolle tunnusomaista on mitä epäseremoniallisin markkina-humu ja yleinen kaupallisuus. Näistä isänmaallisuuden ilmauksista huolimatta Oranje-Nassaun suku on selvästi menettänyt merki-tyksensä historiallisen identiteetin määrittäjänä Alankomaissa. Vaikka kuningasperhe (tai viimeisen 100 vuoden aikana kuningatarperhe) ovat mitä suurimmassa määrin alankomaalaisten lieu de memoirè, suhtautuminen kuningattareen on muuttunut viime vuosina.

Kaikenlainen historiallisten suurmiesten ja vanhojen sukujen yllä perinteisesti leijuva historiallinen myyttisyys on lähes karissut alanko-maalaisten hallitsijasuvun yltä, silti yleisänmaallisuudesta tinki-mättä, kuten kuningattarenpäivä osoittaa. Vielä viime vuosisadalla porvarillinen eliitti yritti eri muodossa propagoida Oranjen kansallista, antisosiaalista merkitystä syntymässä olevan demokratian yhteisenä nimittäjänä, mutta tukea tähän ei tullut hallitsijahuoneelta, jolla on ollut oiva kyky muuntaa kulloisenkin historiallisen tilanteen mukaan. Sotavuosina kuningatar Wilhelminasta tuli kansansa kollektiivinen yhdistäjä, kun hän siirsi hallituksensa Lontooseen ja toimi sieltä käsin saksalaisten miehittämän maansa hyväksi. Oranje-Nassaun suvusta tuli tällöin kansallisen yhteenkuuluvaisuuden ja kansallissosialistien vastaisen mielipidemailman symboli, jolle oli kysyntää jälleen-rakennusallalla.

Kuningashuoneen merkitystä tutkineen Groningenin yliopistossa vaikuttavan historioitsijan Henk de Velden mukaan side kansallisen perinnön vaalimiseen ja Oranje-suvun välillä on heikentynyt selvästi 1980-luvulla. De Velden mukaan kuningatar Beatrix on Oranje, muttei Oranjisti. Hän on nykyaikainen "managerimonarkki", modernin kuningaskunnan kapteeni pikemminkin kuin menneisyyteensä hukku-van kansakunnan muistojen vaalija. De Velden mukaan Oranje-suku on menettänyt yhteiskunnallisen merkityksensä ja suurimmalle osalle kansasta - pientä ortodoksi-protestanttien ryhmää lukuunottamatta - tämän perinteikkään ruhtinassuvun historiallisen tradition vaaliminen on toisarvoista.

De Velden mukaan nykyisyys on tässä voittanut menneisyyden.

Kuningashuoneeseen liittyvät isänmaalliset muistot eivät enää tänään vaikuta disimplinoivasti tämän eteenpäin suuntautuneen demokratian kehitykseen. Mielenkiintoinen yksityishohta on, että maan erin-omaisissa ja hyvinvarustetuissa antikvariaateissa olen kerta toisensa jälkeen törmännyt lähes pilkkahinnalla myytäviin kuningashuonetta käsitteleviin vanhoihin komeisiin, mutta hyllyissä taatusti pölytty-neisiin teoksiin. Ne on poistettu kodeista merkityksensä menettäneinä vähän samaan tapaan kuin meillä Leninin ja Marxin kootut teokset...

Jos suhtautuminen kuningattareen ja tämän edustamaan isänmaalliseen traditioon on kiihкотonta ja osin jopa välinpitämätöntä, ei samaa voi sanoa vuosista 1940-45. Monille sota jatkuu yhä. Vaikka pahimmat kansalliset erimielisyydet on selvitetty, tunteet kuplivat yhä pinnan alla, paikoin kiihkeästikin. Se tuli hyvin ilmi tänä keväänä, kun Alanko-maiden tunnetuin ja kiistellyin historiantutkija, täysinpalvellut juutalaissyntyinen professori Loe De Jong julkaisi kauan odotettujen muistelmiensa ensimmäisen osan (Herinneringen, deel I). De Jongin elämäntyö liittyy mitä suurimmassa määrin alankomaalaisten merkittä-vimpään tämän vuosisadan lieu de memoirëen eli sotavuosiin 1940-45. De Jongin laatima on massiivinen 15 osainen historiasarja Alanko-maiden kuningaskunnasta toisessa maailmansodassa (De ge-schiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog, 1986-). Valistunut yleisö - ja kritiikot - odottivat asiallista tutkijan omien muistojen sovittamista suureen kansalliseen menestystarinaan, eli miehityksestä selviämiseen. Käytännössä monet olivat pettyneitä de Jongin muistelmiin, jotka keskittyivät tekijän nuoruusvuosien ja varhaisaikuisuuden henkisen ja seksuaalisen kehityksen valaise-miseen. Kirjassa kylläkin käsiteltiin laajalti de Jongin vaiheita Lontoossa maailmansodan aikana maanpaossa olleen hallituksen Radio Oranjen toimittajana. Uutta sisäpiirin tietoa odotettiin mm. maan-paossa olleen hallituksen antisemitismistä, joka tekijän mukaan oli suurempaa kuin tähän astisissa tutkimuksissa on annettu ymmärtää. De Jong tyytyi kirjassaan kuitenkin vain todistamaan vanhaa ja valis-tuneiden lukijoiden pettymys oli sen mukaista. De Jongin kirja, ja toukokuulle keskittyvät maailmansodan muistotilaisuudet ovat jälleen nostaneet esille Alankomaiden maailmansotaan liittyviä historian "valkoisia sivuja".

Erityisen hanakasti on "10.toukokuun1940 tabuja" nostanut pöydälle NRC Handelsbladin kokenut sanomalehtimies ja kolumnisti H.A. van Wijnen, joka noin vuosi sitten oli paljon julkisuudessa kirjoitettuaan kirjan Lockheadin lahjuksissa ryvettyneen prinssi Bernhardin elä-mästä.

Van Wijnenin mielenkiintoisissa kolumneissa on pohdittu syitä siihen, miksi Alankomaitten miehitys tapahtui niin helposti. Hän ei enää tyydy vanhaan selitykseen siitä, että maan aseistus oli vanhanaikaista ja riittämätöntä. On mentävä syvemmälle. Alankomaalaisessa sota-historiassa, erityisesti vastikään ilmestyneessä miehityspäiviä käsittelevässä virallisessa sotahistoriassa (Mei 1940/De strijd op Nederlands grondgebied) ei ole sanallakaan sivuttu maan upseeriston piirissä vallinnutta saksalaisilmapiiriä 1930-luvulla, juuri miehityksen kynnyksellä. Van Wijnen kutsuu vaikenemista Alankomaan tabuksi, ja ottaa esille useita tunnettuja, erityisesti Rotterdamin ja Dordrechtin sotilaspiirin päällystöön kuuluneita nimiä, joilla tiedettiin olevan läheiset siteet maan kansallisosialisteihin ja jotka olivat selvästi saksalaismielisiä. Van Wijnen kysyykin, mikä vaikutus tällä on ollut Rotterdamissa olleisiin joukkoihin, jotka joutuivat puolustamaan kaupunkia toukokuussa 1940.

Toinen toiseen maailmansotaan liittyvä "valkoinen sivu" koskee juutalaisten kohtaloa Alankomaissa. Vaikka juutalaiskysymyksestä on kirjoitettu lukuisia tutkimuksia viimeisten vuosikymmenten aikana, ei vielä ole selvitetty kysymystä, joka koskee teloitettujen juutalaisten suurta määrää toisen maailmansodan aikana Alankomaissa. Kaikkiaan noin 140 000 juutalaisesta 100 000 menehtyi vuosina 1940-45, mikä oli korkein luku saksalaisten miehittämissä maissa.

Monien muiden ohella haastattelemani professori Blom on viimeaikoina pohtinut tätä kysymystä. Osasyynä Blom näkee sen, että miehitys-aikana Alankomaissa oli siviilihallinto, joka kykeni valvomaan ja saamaan tietoa maan eri tahoilta ja sotilashallintoa paremmin. Hän viittaa siihen, että alankomaalaisten yhteistyöhalukkuus saksalaisten kanssa oli huomattavan korkea aina vuoteen 1943 saakka. Tämä yhteistyö, ja siviiliväestöstä olemassa olleet kattavat väetsörekisterit vaikuttivat siihen, että Endlösung der Judenfrage oli helppo toteuttaa Alankomaissa. Tilanteeseen vaikutti myös se, että juutalaiset olivat useisiin muihin Euroopan maihin verrattuna hyvin assimiloituneet alankomaalaiseen yhteiskuntaan. Useista selitysyriyksistä huoli-matta juutalaiskysymyksen kaikkia piirteitä, erityisesti ei-juutalaisten yhteistoimintaa miehittäjien kanssa ja "vuotoa" saksalaisiin päin, ei ole vielä tyhjentävästi selitetty.

Kun Alankomaiden historiaa ei kirjoiteta kuningashuoneen, valtiokoneiston, teollisuuslaitosten eikä virkamiehistön historiana, mitä jää jäljelle? Mielenkiintoinen piirre tässä maantieteellisesti pienessä maassa on sen jakautuminen erilaisiin tasa-arvoisiin, rinnakkaisiin yhteiskuntaryhmiin. Ilmiöstä käytetään nimeä verzuiling, pylväikkö-jako (pilarisaatio), jossa jokainen zuil (pylväs), elää omaa elämäänsä.

Tämän alankomaalaisen yhteiskunnan voimakas eriytyminen on historiallisen kehityksen seurausta. Siihen ovat vaikuttaneet mm. uskonnollinen tausta, modernisaation ja teollistumisen mukana tuoma emansipaatio ja demokraattisen elämän asettamat vaatimukset. Selvästi näkyvät yhteiskuntapylväät ovat yhä vielä tänään protes-tanttien, katolisten ja sosiaalidemokraattien muodostamia, joskin liikkuvuus - ja ateismi - on viimeisen 20 vuoden aikana lisääntynyt huomattavasti. Jokainen ryhmä on kehittänyt oman elämäntapansa, luonut koulunsa, lehtensä, TV-kanavansa, järjestönsä, urheilukerhonsa, terveydenhoitopalvelunsa, ammattiliittonsa jne. Yhtenäis-kulttuurista ei tässä maassa voi puhua siten kuin Suomessa olemme tottuneet määrittelemään oman menneisyytemme.

Laura Kolbe

Jatkuu seuraavassa Aviisissa

KESÄMÖKKI AMSTERDAMISTA?

On myönnettävä, että ajatus on vilahtanut useampaankin kertaan mielessä. Runsaan kolmen Hollannissa vietetyn vuoden jälkeen olen entistäkin vakuuttuneempi siitä, että maailmassa tarvitaan rauhallisen luonnon vastapainoksi ja täydennykseksi värikästä ja ja omanarvon-tuntoista kulttuuria. Vastakohtaisuus kiehtoo.

Eikä vain vastakohtaisuus, vaan myös rujo, urbaani estetiikka.

Haikara istumassa auton katolla, vieressä nikkaroi naapuri katu-kiveystä puutarhakseen. Ruostuneet veneet, äärimmilleen hiotut ja remontoitunut Jordaanin makasiinit, toisiansa vasten nojailevat suuri-ikkunaiset rakennukset, välissä kolisevat polkupyörät.

Mutta mitä näkee turisti? Neonvalot, ruotsinkieliset ruokalijat, pariisi-laiset katuterassit - hyvin on Amsterdam turistinsa karsinoinut. Mutta ei idylliä ilman kääntöpuolta, ei vaurautta ilman rahantekoa.

Scheveningse mensen? Neonvärejä, vauhtia ja taattua tyyliä -onneksi dyyneillä on vielä avaruutta. Unohda kaupungit, unohda kiire, anna meren tunkeutua sieraimiisi. Schiermonnikoog, enkä koskaan ole hämmästellyt niin tyhjää hiekkarantaa.

Mutta mihin jäivät perinteet - tuulimyllyt, kummalliset hatut, vauraat kylät, yhteiskunnan peruspilarit? Tai kasvihuoneet, sikalat, säntilliset rivitalot, rekkojen loputon jono? Hollanti rullaa, toimii 24 tuntia vuoro-kaudessa, valot palavat, ei nojaa hyvinvointi enää vain eilispäivään.

Ahkeruus on ilo - palkattu tai joskus myös palkaton. Purjehdus-koulussa opettajana 50-vuotias työtön, liian vanha työelämään, liian nuori eläkkeelle. Jokaisella tapansa elää -ylpeys omasta itsestä kannattelee suvaitsevaisuuden miekkaa.

Olenaisinta, että kannattelee, kateelliset kritisoikoot.

Kauneus on pohjimmiltaan yksinkertaista: mustaa, valkoista tai punaista, vaihtoehtoja ja kyseenalaistuksia. Neliökilometrillä neljä-sataaviisikymmentä ihmistä tai yksilöä, ajatuksia vielä enemmän?

P. Shemeikka

SUOMALAISTAPAHTUMIA ALANKOMAISSA 1995

15.1.

Veenhuizen (Kunst*Kolonie*Veenhuizen, Gen. v.d. Boschweg 7 A) ; Tshnat esittää suomalaisia, venäläisiä ja karjalalaisia lauluja (Marjatta Ranta-Iso, Hans Kromme, Sybranda Wieringa ja Jaap Duym)

5.2

Rotterdam (De Doelen) ; het Doelenensemble soittaa mm. Kokkosen pianokvintetin

21.2.

Suomi-Hollanti-seuran johtokunnan kokous

22.-24.2.

Rotterdam (De Doelen) ; Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen musiikkia (joht. Paavo Järvi)

11.-12.3.

Parkhotel de Branding, Doorwerth ; Suomalaisen Naisen Päivät ; kts sivu 5

17.-18.3.

Den Haag (Dr. Anton Philipszaal) ; Residentie Orkest soittaa mm. Sibeliuksen viulukonserton (sarjakonsertti)

19.3.

Rotterdam (De Doelen) ; het Doelenensemble soittaa mm. Kaipaisen jousikvartetton nr.3

26.3.

Amsterdam (Concertgebouw) ; Con Brio soittaa mm. Sibeliuksen ensimmäisen sinfonian

4.4.

Suomi-Hollantilaisseuran Yleinen Jäsenkokous, lisää tietoa Aviisin seuraavassa numerossa!

18.4.

Amsterdam (Concertgebouw) ; sopraano Barbara Bonney esittää mm. Sibeliuksen lauluja

18.4.

Suomi-Hollanti-seuran johtokunnan kokous

FINSE EVENEMENTEN IN NEDERLAND IN 1995

15.1.

Veenhuizen (Kunst*Kolonie*Veenhuizen, Gen. v.d. Boschweg 7 A) ; Tshnat met Finse, Russische en Karelische liedjes van Marjatta Ranta-Iso, Hans Kromme, Sybranda Wieringa en Jaap Duym

5.2.

Rotterdam (De Doelen) ; Het Doelenensemble speelt o.a. Pianokvintet van Kokkonen

21.2.

Bestuursvergadering van de Vereniging Nederland - Finland

22.-24.2

Rotterdam (De Doelen) ; Rotterdams Philharmonisch Orkest speelt o.a. Sibelius (dirigent Paavo Järvi)

11.-12.3

Parkhotel de Branding, Doorwerth, Het Finse vrouwen-weekend, zie blz 5.

17.-18.3

Den Haag (Dr. ANton Philipszaal) ; Residentie Orkest speelt o.a. Het Vioolconcert van Sibelius (abonnementsconcert)

19.3.

Rotterdam (De Doelen) ; Het Doelenensemble speelt o.a. Strijkkwartet nr. 3 van Kaipainen

26.3.

Amsterdam (Concertgebouw) ; Symfonie Orkest Con Brio speelt o.a. Eerste symfonie van Sibelius

4.4.

De Algemene Ledenvergadering van de Vereniging Nederland-Finland, voor meer informatie zie Aviisi 2/95

18.4.

Amsterdam (Concertgebouw) ; sopraan Barbara Bonney zingt o.a. liederen van Sibelius

18.4.

Bestuursvergadering van de Vereniging Nederland - Finland.

'DOOR DE BRIL VAN EEN BUITENSTAANDER'

Maarten Tengbergen

Wat vier jaar geleden nog niemand voor mogelijk had gehouden, is dan toch een feit. Finland is met ingang van dit jaar officieel lid van de Europese Unie. Aan het geestelijke en politieke isolement waarin Finland na de Tweede Wereldoorlog al te lang heeft moeten leven, lijkt nu definitief een einde gekomen. Geen rode of bruine of hoe gekleurde oosterse dictator dan ook zal het nog wagen Finland de wet voor te schrijven. En wat het mooie is: ditmaal volgde Finland ook niet het voorbeeld van Zweden, maar waren, eindelijk, de rollen eens omgekeerd. Terwijl in 1991 Zweden nog zonder enig overleg met Finland en Noorwegen het lidmaatschap van de E.G. aanvroeg en daarmee zijn bureaus voor het blok zette, was het in 1994 het Finse volk dat zich als eerste uitsprak voor de toetreding, op een moment dat de opiniepeilingen in Zweden nog een nipte overwinning voor 'nee' voorspelden. Men zou kunnen aanvoeren dat het in Finland niet van harte is gegaan - 43 % tegenstemmers bij de volksraadpleging is geen geringe minderheid - maar daarentegen heeft dit, vergeleken met de andere Noordepese landen, traditioneel meest 'oneuropese' land zich in het referendum toch maar het meest pro-europees opgesteld, zelfs nog pro-europeser dan Denemarken.

Even zag het er nog bedenkelijk uit toen in het parlement een griezelige alliantie van ultrarechtse en ultralinkse krachten onder aanvoering van Vesa Laukkanen en Paavo Väyrynen er door middel van nachtelijke marathonspeeches in slaagde de behandeling van het E.U.-lidmaatschap zo te traineren dat er niet gestemd kon worden vóór de uitslag van het Zweedse referendum bekend was. Maar waar deze kleine groep parlementariërs op gehoopt had, gebeurde niet. Zweden liet Finland ditmaal niet in de kou staan, hoewel het weinig scheelde. Wat er in het Finse parlement gebeurd was, of de benodigde tweederde meerderheid ter bekrachtiging van de uitslag van het referendum wel gehaald was, als Zweden toch 'nej' had gezegd - dat weet niemand.

Maar zo is Finland dan, leuk of niet, lid. En voor zover ik iets van de Finse mentaliteit begrijp, denk ik dat de Finnen er geen genoeg mee zullen nemen om zomaar lid te zijn - ze zullen ernaar streven een modelid te worden.

De tijden zijn veranderd. Toen ik in 1985 naar Finland kwam, was dat in de nadagen van de 'Finlandisering'. De perestrojka onder leiding van Gorbatsjov was al op gang gekomen, maar het wrakke bouwwerk van de Sovjet-Unie stond nog overeind, d.w.z. de façade was nog intact. En Finse politici van alle politieke kleuren spoedden zich nog bij elke voorkomende gelegenheid naar het Kremlin om daar als om strijd hun opwachting te maken. Als emigrant uit het door en door westerse, anti-autoritaire Nederland werd ik afgestoten door het satellieten-gedrag en de zelfcensuur in het Finland van die dagen. Ik, Hollander, dus eigenwijs en geen blad voor de mond nemend, probeerde in mijn omgeving wel eens een ferme politieke discussie aan te gaan, bijvoorbeeld over de mensenrechten in de Sovjet-Unie, maar die pogingen liepen altijd dood. Men keek mij slechts vriendelijk glimlachend aan en zweeg. Elke discussie-traditie ontbrak.

Slechts één keer, herinner ik mij, werd in mijn aanwezigheid de stilzwijgend consensus doorbroken, door een vertegenwoordiger van het type 'Jan-met-de-pet' ('tavallinen Virtanen'). Dat was toen ik voor het eerst een Finse kroeg, ergens op het platteland, bezocht. Na van mijn eerste verbazing bekomen te zijn - iedereen scheen dronken, zelfs degenen die nog aan hun eerste glaasje bier bezig waren - merkte ik een kleine dikbuikige jongeman op die in zwaar beschonken toestand op mij af schommelde. Hij posteerde zich, niet zonder dreiging, vlak voor mij en sprak mij in gebrekkig Engels aan. 'Fin-land!' zei hij vol nadruk - en bij dat woord hief hij een arm en rolde trots een spierbal. 'Sovjet Union!' vervolgde hij - en daarbij maakte hij het snelle welsprekende gebaar van iemand die zichzelf de hals doorsnijdt. Daarop keek hij mij vol verwachichzelf de hals doorsnijdt. Daarop keek hij mij vol verwachting aan.

Ik had hem met stil respect aangehoord, beseffend dat hier de *Vox Populi* aan het woord was. Misschien hield hij mij voor een Rus. Of misschien probeerde hij het bij buitenlanders bestaande vooroordeel betreffende 'finlandisering' weg te nemen. Hoe het zij, de oorlog in Afghanistan was nog in volle gang, Sacharov zat nog in interne en Solzjenitsyn in externe ballingschap, dus glimlachte ik hem toe en antwoordde dat ik het roerend met hem eens was. De jongen keek mij wezenloos aan, draaide zich om en wankelde zonder een woord te zeggen weer weg.

Maar ach, dit alles is al weer lang geleden en tegenwoordig heeft de Fin geen glaasje meer nodig om zijn mening over zijn oosterburen te kennen te geven. De laatste tijd wordt zelfs weer steeds vaker in het openbaar het negatieve woord voor 'Rus' *ryssä*, dat lang in de taboesfeer gebleven is, gebruikt in plaats van het neutrale *venäläinen*. Net zoals veel Nederlanders het liever over 'moffen' dan over 'Duitsers' hebben. Ook heb ik de indruk dat men in het openbaar steeds meer hartgrondig met elkaar van mening begint te verschillen en dat er steeds minder met de mantel der liefde wordt bedekt. Ook op de televisie wordt soms al flink ruzie gemaakt, hoewel men in dat opzicht nog veel van Nederland kan leren.

De komende jaren zullen leren in hoeverre Finland door het lidmaatschap van de E.U. gaat veranderen, zowel in negatieve als in positieve zin. Hopelijk zal in de roes van te verwachten nieuwe economische groei niet de bescherming van de Finse natuur en de zorg voor een schoon milieu, twee van de belangrijkste bekoringen van het land, vergeten worden. Hoe de veranderingen ook zullen zijn, de stap die Finland nu heeft gezet, is heel groot, vooral mentaal. Voor ons Nederlanders, die zich altijd al in het hart van Europa bevonden hebben, is dat wel eens moeilijk te begrijpen. Wij zijn behaaglijk en geleidelijk van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal via de E.E.G naar de Europese Unie geëvolueerd.

Maar de Finnen zullen het wel redden. Want heeft de geschiedenis niet bewezen dat zij onbetwiste meesters der Realpolitik en geboren overlevingskunstenaars zijn?

DAT WAS ME DE HERFST...

Omdat de succesvolle verslaggever van de Nederlandse society met zijn glamourverhalen eind 94 moest stoppen, ben ik even in zijn schoenen gestapt en heb de Fins-Nederlandse society een paar keer in het najaar geobserveerd.

Het grootste evenement van het najaar (wat betreft het aantal bezoekers) was de Finse kerstmarkt in Rotterdam. De nieuwe pastoor met zijn staf had er wat moois van gemaakt. De bazaar is nog nooit zo aantrekkelijk geweest! Iedereen was tevreden. En de Finse bazaar zal volgend jaar nog meer mensen trekken - iedereen neemt dan nog meer kennissen mee, want je moet het een keer gezien hebben... De mooiste en de grootste bazaar van Nederland, tenminste van Rotterdam.

Maar tijdens de laatste bazaar ging ook één lange traditie verloren. Een kruk. Een kruk??? Ja, er was een groene, ronde kruk van plastic en die kruk was zeker al 14 bazaars lang een grote hulp geweest voor velen met vermoeide benen. En ineens hield hij het niet meer vol en begaf het onder het gewicht van een rustende bezoeker. Een heel drama... Maar de duizenden stukken van de kruk zijn eervol in een vuilnisbak verdwenen, ons achterlatend met de vraag: waarop zitten we volgend jaar? Ah, Toon Hermans kan veel beter over stoelen vertellen, dus ga ik maar door met de medemensen...

Op dezelfde tijd van de bazaar had onze voorzitter heel wat te vieren; hij bereikte een ronde leeftijd waar je trots op mag zijn, en naast een nieuwe woning was er ook nog een promotie. Nederland telt nu één professor meer. En hij is zeker niet oud en verstrooid!

Dat bleek op 3 december toen wij de onafhankelijkheidsdag van Finland in Noordwijk konden vieren. Er werd lekker gegeten, veel gedanst en veel gelachen. De voorzitters van de organiserende verenigingen (of hun medewerkers?) hadden voor een gezellige avond verzorgd. Zelden werd er zo veel gedanst dat de lakschoenen meteen na het feest in de vuilnisbak gegooid konden worden...Dat is nu echt ge-beurd! En de smokings en de avondjurken konden ook op de eerste werkdag naar de wasserij. Het was een prima feest op een prima lokatie!

Op 6 december was er een concert in Rotterdam door het Rotterdamse conservatorium onder leiding van Orhan Salliel. Mooie muziek van Sibelius. Alleen was er weer niet zo veel publiek aanwezig. Jammer, want het was een mooi concert.

Tot slot citeer ik nog mijn "gepensioneerde kollega" Gert-Jan: Dat was me de herfst wel, ben benieuwd wat dit jaar zal brengen...

Auli

KOEKJES VAN RONEBERG

De dag van Runeberg is net geweest (5.2.). Runeberg leefde van 1804 tot 1877 en wordt beschouwd als de nationale dichter van Finland. Ik heb de traditie om voor die dag de koekjes van Runeberg te bakken. Het is een heel karwei, maar ze zijn zo lekker!

Voor degene die het wil proberen, geef ik hier mijn recept :
(voor ca. 18 st.)

200 g	boter
2	eieren
1 dl	suiker
1 dl	donkere basterdsuiker
2 dl	gehakte amandelen (= 100 g hele)
2 dl	paneermeel (gemaakt van beschuit)
1 dl	bloem
1 tl	bakpoeder

1. Smelt de boter en laat het afkoelen.
2. Klop de eieren en de suiker (ook de bruine suiker).
3. Meng amandel, paneermeel, bloem en bakpoeder met elkaar.
4. Voeg de gesmolten boter aan het eiermengsel toe, voeg het bloem-mengsel snel toe.
5. Schep het deeg in papieren vormpjes.
6. Bak in +200°C 10-20 min.
7. Als de koekjes afgekoeld zijn, schep er dan een beetje frambozen-jam op en maak er een ringetje omheen van een mengsel van poedersuiker en citroensap (in 1 dl poedersuiker een paar druppels citroensap).

Taalkursus in Finland

Wat doe je als je als hobbies Finland en het leren van de finse taal hebt? Dan ga je toch naar Finland om de taal te leren.

Begin 1994 heb ik een aantal zomeruniversiteiten in Finland om informatie gevraagd over cursussen fins voor buitenlanders. Ik heb me daarna aangemeld voor een intensieve cursus van 3 weken in Jyväskylä, van 4 t/m 23 juli.

Ik had mij al vroeg aangemeld, eind maart. Daarna was het afwachten tot begin juni voordat ik te horen kreeg dat mijn aanmelding was geaccepteerd. Dat was een spannende periode. Bij een te groot aantal aanmeldingen zou er geselecteerd worden: mensen die de taal nodig hadden voor hun werk of in hun relatie zouden voorrang krijgen. Dat was voor mij nog even lastig, ik voldeed aan geen van beide voorwaarden (die finse vriendin heb ik al jaren niet meer). Ik heb toen op het formulier maar vermeld dat ik het fins goed kan gebruiken bij mijn bestuurswerk voor de Vereniging Nederland-Finland, omdat de vereniging tweetalig is. Uiteindelijk bleek dit argument niet nodig, omdat met zo'n 45 aanmeldingen de cursus net niet volgeboekt was.

En toen was het zover. Maandagmiddag 4 juli kwamen de kursisten binnendruppelen bij "Jyväskylän Kristillinen Opisto", de school waar de cursus plaats zou vinden. Het is een school waar kursisten intern kunnen verblijven: naast het (gloednieuwe) hoofdgebouw zijn er diverse bijgebouwen met studeerkamers. Dat campusidee beviel me wel: 1 minuut lopen om bij je "werk" te komen is heel wat prettiger dan 3 kwartier ochtendspits.

Maandagavond vond de kennismaking met de leiding en de andere kursisten plaats. Één van de leuke kanten aan de cursus is, dat je kennis maakt met mensen uit verschillende landen en dus ook met verschillende culturen. De kursisten kwamen onder andere uit Frankrijk, België, de Baltische staten, Hongarije, Italië, Spanje, Japan en Canada.

Maandagavond werd ook een voorlopige indeling in 3 groepen gemaakt: beginnersgroep, middengroep en gevorderden groep.

Ik kwam in de middengroep, de keskiryhmä, terecht (dankzij een paar jaar zaterdagschool).

Het lesprogramma was intensief. Iedere ochtend werd er 4 uur les gegeven. Er was ook iedere dag ca. 3 uur huiswerk. En een aantal middagen werden er lezingen gehouden over de finse kunst, cultuur en samenleving. Daarnaast werden er diverse excursies georganiseerd, ook in de weekeinden. Verder was er iedere week een keer een barbecue en konden we iedere avond naar de sauna.

Vooraf in de weekeinden konden we er ook zelf op uit. Ikzelf ben, met één van de andere kursisten, nog een dag naar het volksmuziek-festival in Kaustinen geweest. En een aantal anderen zijn naar een operavoorstelling in Savonlinna geweest.

Al met al heb ik 3 prachtige weken gehad in Jyväskylä. Ik heb er veel geleerd van de taal, ik heb genoten van de mooie omgeving en ik heb er nieuwe vrienden gemaakt. Het is me zo goed bevallen dat ik er over denk om me voor de volgende cursus ook weer aan te melden.

De volgende cursus in Jyväskylä wordt gehouden van 3 t/m 22 juli. De kosten bedragen FIM 1800,- voor de cursus. Dit is exclusief accommodatie en maaltijden. De (volpension)kosten daarvoor bedragen FIM 3230,- voor verblijf in een tweepersoonskamer en FIM 3990,- voor verblijf in een eenpersoonskamer. Meer informatie over de taalkursus in Jyväskylä is te verkrijgen bij: Summer University of Jyväskylä, P.O.Box 35, SF-40351 Jyväskylä, Finland (tel. + 358 - 41 - 603722 / 603720).

Informatie over de cursussen (niet alleen taalkursussen) bij andere finse zomeruniversiteiten is te verkrijgen bij: The Association of Summer Universities (Suomen Kesäyliopistot R.Y.), Hämeenkatu 26 B 406, SF-33200 Tampere, Finland (tel. +358-31-147626).

Theo van der Linden

MEDEDELINGEN - TIEDOTUKSIA

ADRES- EN NAAMWIJZIGING / OSOITTEEN- JA NIMENMUUTOS

De oude gegevens/ vanha nimi ja osoite:

Fins Nationaal Verkeersbureau / Matkailun Edistämiskeskus
Stadhouderkade 69, 1072 AD Amsterdam

De nieuwe gegevens / uusi nimi ja osoite:

**Fins Verkeersbureau voor de Benelux /
Matkailun Edistämiskeskus
Johannes Vermeerplein 5
1071 DV AMSTERDAM**

De telefoon- en faxnummers zijn ongewijzigd / puhelin- ja telefaxnumerot eivät ole muuttuneet:

Tel: 020 - 671 98 76

Fax: 020 - 675 03 59

RADIO FINLANDIN KAAPELIJAKELU ALANKOMAISSA

Amsterdamin (taajuus 97.0 MHz) ja Rotterdamin (taajuus 98.7 MHz ?) alueella Yleisradion englanninkielistä ohjelmaa. Palvelu on osa World Radio Network - kanavaa. Lähettykset tapahtuvat päivittäin klo. 16.00 - 16.30.

Yleisradion toimituspäällikkö haluaa mielellään kuulla palautetta ko. ohjelmasta. Palautteet osoitteeseen : Paulaland 11, 2591 JC Den Haag.

RADIO FINLAND IN NEDERLAND

Het engelstalige programma van Yleisradio is te horen in Amsterdam (97.0 MHz) en Rotterdam (98.7 MHz ?). De service is een onderdeel van het World Radio Network -kanaal. Zendingen zijn dagelijks te horen tussen 16.00 en 16.30 uur.

Uw ervaringen met het programma worden graag vernomen : Paulaland 11, 2591 JC Den Haag.

ATTENTIE ! BELANGRIJK !

Het is heel erg belangrijk dat uw adreswijziging zo spoedig mogelijk wordt doorgegeven aan het secretariaat. Post dat terugkomt naar het secretariaat kan ik niet opsporen met foute adressen. Dus moeten de leden worden afgevoerd van het ledenbestand.

Meld uw adreswijzigingen aan : Secretariaat Vereniging Nederland - Finland, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, tel. 070 - 3 855 669.

HUOMIO ! TÄRKEÄ ILMOITUS !

Ilmoittakaa osoitteenmuutokset ajoissa johtokunnan sihteerille / jäsenasioiden hoitajalle.

Palautuva posti on mahdoton jäljittää ko. henkilölle ilman osoitteenmuutosta. Eli ko. henkilöt poistetaan jäsenluettelosta. Olkaa hyvä ja lähettäkää osoitteenmuutokset osoitteeseen: Secretariaat Vereniging Nederland - Finland, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag. Voitte myös soittaa puh. 070 - 3 855 669.

Met vriendelijke groeten / Ystävällisin terveisin

Hannele van Blijswijk- Aalto-Setälä.

ASUNTOA ETSITÄÄN

Suomalainen avopari etsii asuntoa (yksi - kaksi huonetta + keittiö) 1/2 - 1 vuodeksi. Mielellään isommasta kaupungista (Amsterdam, Den Haag) elo - syyskuusta 1995 alkaen.

Pertti Kaarenoja / Päivi Pentikäinen, Väinämöisenkatu 15 I 64, 33540 Tampere, puh: 00 - 358 - 31 - 255 87 78.

COLOFON

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in 1923. AVIISI is het officiële kontaktorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Alle leden ontvangen AVIISI gratis.

Redactieadres: Secretariaat, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, 070- 38 55 66 9.

Advertenties: Bernard Westerman, p/a Finland Vakanties Westerman, Keizersgracht 628, 1017 ER Amsterdam, tel. 020-6382192, fax 020-6384949

Vormgeving: Andrea Svedlin

Illustraties: René Souweine, Auli Snickers

Eindverantwoording: Het bestuur

Drukwerk: SK Bedrijven, Den Haag

Oplage: 900

Kopij (indien mogelijk op diskette: WP 5.1) dient uiterlijk per de 1ste van de maand voorafgaand aan die van de publikatie in het bezit van de redactie te zijn.

Algemene informatie en adressen:

Vereniging Nederland-Finland

Secretariaat/ledenadministratie: Hannele van Blijswijk, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, tel: 070 - 38 55 66 9.

Voorzitter: Rune R. Frants, Wilsonstraat 85, 2131 PM Hoofddorp, tel. 02503-15891, fax 071-276075 (werk)

Vice-voorzitter: Terttu Jansen-Heikurainen, Delistraat 36, 2585 XB Den Haag, tel. 070-3504942

Penningmeester: Theo van der Linden, Schenkeldijk 60, 3284 LP Zuid-Beijerland, tel. 01866-1444

Secretaris: Bernard Westerman, Reguliersgracht 32, 1017 LP Amsterdam, tel. 020-6265862, fax 020-6384949 (werk)

Leden: Tuula Kusters, Auli Snickers, Yvonne Souweine

Ambassade van Finland

Groot Hertoginnelaan 16, 2517 EG Den Haag, tel. 070-3469754.

De Finse Zeemanskerk

's-Gravendijkwal 64, 3014 EG Rotterdam, tel: 010-4366164.